

— Καλή μου μητέρα, αυτό τὸ ρόδον εἶνε ἡ ἰδική μου φίλη τοῦ παθυναγωγείου, ἡ ὁποία μ' ἐσυμβούλευσε νὰ ὑπανδρευθῶ. Ἐνθυμείσθε τὴν ἐσπερίδα τοῦ Ἀπριλίου ὁ κ. Ἰούλιος Λαλώνδας εἶχεν εἰς τὴν κομειδοδόχην του ἐν τριαντάφυλλον ὅμοιον μὲ τοῦτο... Καὶ πάλιν δὲν ἐννοεῖτε, δὲν εἶνε ἀλήθεια; Εἶνε ὀλόκληρος ἱστορία καὶ ὅταν θὰ σᾶς τὴν διηγηθῶ θὰ τὰ ἐννοήσετε ὅλα.

Τότε ἡ Κλαίρη διηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ λευκοῦ ρόδου τοῦ παθυναγωγείου, ἐν τέλει δὲ εἶπε:

— Ἀφ' οὗ πρέπει μία νέα νὰ ὑπανδρευθῆ, θὰ ὑπετασσόμενη βέβαια εἰς τὸν κοινὸν νόμον, ἀλλ' ἐπρόσκεινα ὄχι συμβουλήν, ὅπως ἡ καυμένη ἡ Λαυρα μας, ἀλλὰ κἄτι τι ποῦ νὰ ὁμοιάξῃ μὲ σημεῖον τῆς θείας Προνοίας.

Ἄμα εἶδον πρώτην φοράν τὸν κ. Λαλώνδαν μού ἐφανη ὅτι ὁ δάκτυλος τῆς θείας προνοίας μού τὸν ὑπεδείκνυεν ὡς τὸν ἀναμενόμενον σύζυγόν μου.

Ἡ κυρία Ζοφρὲν ἔσφιγγε τὴν θυγατέρα της ἐν τῇ ἀγκάλῃ της.

— Ὁ δάκτυλος τῆς θείας Προνοίας εἶνε πικρὸς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ὀφθαλμούς διὰ νὰ τὸν ἴδῃ. Θὰ εἶσαι εὐτυχὴς κόρη μου!..

Ἡ μητρικὴ αὐτῆ πρόρρησις ἐπληθύνετο. Σήμερον ἡ Κλαίρη διανύει τὸ πέμπτον τοῦ γάμου της ἔτος καὶ ὁ μὴν τοῦ μέλιτος αὐτῆς δὲν ἔληξε, τὰ πάντα δὲ μάλιστα προσημαίνουσιν ὅτι δὲν θὰ λήξῃ ποτέ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος τῆς χαρτεμπορίας (Paper Trade Journal) ἐρανίζόμεθα τὰς ἐπομένους περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν ποικίλων χρήσεων τοῦ χάρτου ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις.

Πόρρου ἀπέχομεν, γράφει ἡ ἐφημερίς αὕτη, τοῦ παπύρου τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς διφθέρας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἄγνοιαν δὲ παχυλὴν ἐλέγχει ὁ νομίζων ἀδόχη ὅτι χρήσις τοῦ χάρτου γίνεται μόνον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ, πρὸς ἐκτύπωσιν βιβλίων καὶ ἐφημερίδων ἢ πρὸς γραφήν. Ὁ δέκατος ἔνατος αἰὼν, εἰ καὶ πολλοὶ ἀποκκλῶσιν αὐτόνπεζόν, εἶδε πράγματα θαυμασιώτερα τῶν ἀραβικῶν μυθολογημάτων. Ἄς ἀπκριθῆσωμεν μόνον ἄνευ σχολίων τὰς διαφόρους περιόδους τῆς βιομηχανικῆς χρησιμοποίησεως τοῦ χάρτου ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο λόγος περὶ χαρτίνων χειρῶν, καὶ περιλιμίων καὶ ὑποκαμίστων καὶ περὶ κυφελῶν μελισσιῶν χαρτίνων, πάντες ἢ σχεδὸν πάντες κατέκριναν τὸ πρᾶγμα ὡς παραλογώτατον· καὶ ὅμως σήμερον τὰ χαρτίνα ἐνδύματα εἶναι συνηθέστατα. Ἄθο-

ρίβως δ' ἐγενικεύθη καὶ ἡ χρῆσις τοῦ χάρτου πρὸς κατασκευὴν ἀντικειμένων ἤττονος σπουδαϊότητος, οἷον κορωνίδων εἰκόνων, ρόπτρων καὶ πλακῶν, ἐκ τῶν ἐνεπιγραφῶν ἐκείνων τῶν προσηλουμένων εἰς τὰς θύρας. Τούτοις δ' ἐπηκολούθησαν αἱ ἐκ πεπιεσμένου χάρτου λέμβοι, καὶ τὰ ἀκάτια, καὶ αἱ κῶπαι. Ἡ κατασκευὴ χαρτίνων τροχῶν τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, ὑποληφθεῖσα τὸ κατ' ἀρχὰς ὡς ἀποκύημα νοσοῦσης διανοίας, ἀπεδείχθη τσοῦτον ἐπιτυχής, ὥστε σήμερον ἐν ταῖς μεγάλας σιδηροδρομικαῖς γραμμαῖς ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Σικάγον καὶ ἐν ταῖς διακλαδώσεσι τοῦ Εἰρηνικοῦ οἱ χαρτίνοι τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν τροχοὶ ὑπερβαίνουσι τοὺς ἐξηκοντακισχιλίους. Ἀπὸ τινων μηνῶν μέγα τι ἐργαστήριον κλινοσκευῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πωλεῖ στρώματα καὶ σκεπάσματα καὶ προσκεφάλαια ἐκ χάρτου. Διὰ ταινιῶν μανιλλίου χάρτου ἐπιθεμένων ἀλλήλαις καὶ προσκολλημένων διὰ κόμμεως, κοσμουμένων δὲ καὶ διὰ παρυφῶν χαρτίνων ἐπίσης, κατασκευάζονται σκεπάσματα, κλλιτεχνικώτατα ἔχοντα ποικίλαμα, ἐλαφρότατα καὶ ἄμα θερμώτατα, ἅτινα εἶναι περιζήτητα τὸν χειμῶνα. Ταῦτα παλαιούμενα ἀνακαινίζονται εὐκολώτατα διὰ τοῦ σιδηρώματος. Ἀναμιγνυομένων εἰς τὴν μάζαν τοῦ χάρτου λευκώματος, τιτάνου καὶ στυπτηρίας κατασκευάζονται πίθοι, πιθάκναι καὶ ἄλλα ἀγγεῖα στερεώτερα τῶν ξυλίνων καὶ καταλληλότερα πρὸς μεταφορὰν ρευστῶν, οἰνοπνευμάτων, πετρελαίου, κλπ. Ἐργαστήριόν τι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατασκευάζει ἐμβαδας, σανδάλια, ὑποδήματα χαρτίνα ὑδατοστεγῆ, τηροῦντα θερμοτάτους τοὺς πόδας. Μετὰ πολλὰς βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις ἐδυνήθησαν διὰ τῆς μάζης τοῦ χάρτου νὰ λαμβάνωσιν ἀκριβέστατα τὸ σχῆμα τοῦ ποδὸς μέχρι τῶν ἀστραγάλων, ὥστε ἕκαστος προμηθεύεται ἀρμόζοντα πρὸς τὸν πόδα του ὑποδήματα, ἐν ᾧ διὰ τῶν καλαποδίων δὲν ἦτο κατορθωτὴ τσαύτη ἐντέλεια. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἐγένετο ὑπηρετικὴ ἡ χαρτοποιεῖα, ἀπεργαζομένη στεφάνης θυρῶν καὶ παραθύρων, γεισώματα, φατνώματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Τίς οἶδεν! ἴσως κατοικήσωμέν ποτε καὶ ἐν χαρτίναῖς οἰκίαις, ἀναμνησκουσαις ἐν μεγαλῷ τὰ χαρτίνα κτίρια τῶν παιδικῶν μας παιγνίων!

Π.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀσίν ἐν Σουμάτρα, ὅστις πρό τινων ἐτῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀντέστη νικηφόρος κατὰ τῶν Ὀλλανδῶν, ἔχει ἀρίστην περὶ ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν τίτλων